

هزینه کردن در حوزه دیپلماسی عمومی هزینه نیست، سرمایه گذاری است، جلب سرمایه است، امنیت است و افزایش مشروعیت و جدال واقعی امروز در عرصه جهانی همان جدال در عرصه جنگ روانی و دیپلماسی عمومی است

در گذشته و در ادوار پسین این پدیده به نحوی تبلیغاتی و گاهی بانگهی کاملاً و صرفاً سیاسی و برای یک «آن» و یک مناسبت و در یک مقطع استفاده شده است و اگر امروز به تاریخچه شهرهای ایران نگرینسته شود بسیاری از آنها احتمالاً ۵۰ سال گذشته با شهری مشابه خواهد خوانده شده اند و بعد از چاپ یک کتاب و و یک سفر و برآورده شدن نیازهای اولیه و تغییر مدیر شهر موضوع به فراموشی و خاموشی سپرده شده است. تاریخچه خواهد خواندگی اصفهان با بسیاری از شهرها از جمله فلورانس ایتالیا به گذشته های دور برمی گردد اما هیچ کدام از مولفه های مورد نیاز و لازم مورد اشاره مورد دقت و پیگرد قرار نگرفته است شاید باید در هر شهری دفتری و سازمانی بسیار کوچک-چابک، آگاه و پیگیر مسئولیت این امور را به عهده گیرد. بی تردید دیپلماسی شهری نمی تواند مختص شهرهای معروف و بزرگ و شناخته شده باشد تمامی شهرها با تمامی داشته ها و نداشته های خود می توانند در این مسیر بروز و ظهور و حضوری چشمگیر داشته باشند. دیپلماسی عمومی و تمامی زیرمجموعه های تخصصی آن را باید شناخت و یافت و در آن مسیر گام هایی را برداشت در چنین شرایطی است که دیگر هیچ کس و هیچ شهری دور افتاده و عقب مانده مهجور و تنها نخواهد بود.

چالش های زیست محیطی بی شک با توجه به دور نمای امروز در عرصه جهانی خود یکی از موضوعات مورد تعامل دیپلماسی شهری خواهد بود. شهرهایی که از دردهای مشترک رنج می برند و یا شهرهایی که می توانند در حل معضلات تکمیل کننده ویاری رسان یکدیگر باشند. دیپلماسی عمومی و دیپلماسی شهری بی شک علاوه بر تمامی ویژگی های برجسته و سازنده خارجی و تعامل ملت ها و گفت و گوی ادیان، گفت و گوی تمدن ها و شناخت ارتباطات آکادمیک و دانشگاهی و تمام موضوعات مطرح در تمامی جوامع و درک متقابل و گامی بلند در مسیر صلح، آبادانی، امنیت و ثبات کشور خواهد بود.

مابیش از بیش و بیش از هر چیز از خمیرمایه اقتدار و تاریخ و... شکل گرفته است.

البته در این حوزه و در شاخه های مختلف دیپلماسی نوین کارهای بسیار هم رقم زده شده است اما نگاهی گذرا نشان می دهد که آنها نیز بیشتر حاصل تلاش ها و ذوق و خلاقیت انفرادی و اموری غیر سازمانی و حتی غیر ملی و مردمی بوده و یگانه تلقی می شود. دیپلماسی عمومی اگر بتواند در اجرا به بهترین متولیان خود یعنی خود سمن ها، یا سازمان های مردم نهاد و جوامع مدنی در چارچوب یک سیاست فراگیر تعریف شده ملی و بادر نظر داشت منافع و مصالح و اولویت های نخست کشور و به تناسب تخصص و نیازهای سازمانی و مردم و جامعه جهانی و آگدار گردد خود آغازی است که می تواند بستر لازم را برای یک دوران گذار و تحقق شرایط حداقلی و بایک برنامه ریزی مدون و مشخص و بانگاهی همه جانبه و ملی حرکت نماید که می تواند در ارتقای جایگاه سیاسی-اقتصادی-علمی و فناوری کشور و نهایتاً چهره واقعی مردم ایران در جهان ثمر بخش باشد که کاری است سترگ و ماندگار.

در عصر حاضر یکی از زیرمجموعه های دیپلماسی و دیپلماسی عمومی بی شک باید دیپلماسی شهری یا دیپلماسی بین شهری نام گیرد. امری که فکری نفسه جدید هم نیست اما نه بار و یکری قدیمی و سنتی و با شکل و شمایل ساختار شهری که در دوران گذشته و حتی در دوران اخیر و شاید هنوز نیز مورد توجه بوده است. دیپلماسی شهری می تواند یکی از مؤلفه های مهم نزدیکی ملل-دوستی ملت ها شناخت و آگاهی و دانستن از یکدیگر آن هم بیش از همیشه و گذشته و

مبتنی بر واقعیت و آغاز و مبنا و نقطه اتکایی برای یافتن دیگر حوزه های همکاری در بخش های اقتصادی، هنری، فرهنگی، ورزشی، معماری، سینما و غیره باشد. دیپلماسی شهری نیز مانند سایر انواع دیپلماسی در یک مفهوم کلی دیپلماسی عمومی نه تنها می تواند و باید زمینه ساز پیشرفت و تفاهم و تعامل و نزدیکی به درک متقابل و نهایتاً صلح و دوستی باشد بلکه راهی است برای اعتماد سازی و محافظت از بروز سوء تفاهم و بداندگاری های خواسته و یا ناخواسته ای که در جهان امروز کاسبان و مروجان خود را در خدمت دارد. وزارت امور خارجه و سفارت های ایران می توانند در این مسیر گام های نوینی را بر اساس یک اجماع داخلی و در چارچوب یک همراهی و هم نوردی و همکاری میان بخش های مختلف بردارند.

با برقراری ارتباط میان شهرهای ایران با شهرهای همگون و همگن آنها در اقصی نقاط جهان یا به عبارت قدیمی تر آن ایجاد «خواهر خواندگی» میان شهرها و ایجاد ارتباط سیستماتیک و منظم و تعریف شده و تخصیص بودجه های لازم و بکارگیری در تمامی سرمایه های مادی، معنوی و انسانی و ظرفیت های کهن در این شهرها برای اتصال و همکاری و همراهی اعم از حوزه ورزشی، سینما و تئاتر، موسیقی، ادبیات، درمان و پزشکی و امور علمی و مطالعاتی و استمرار منظم آن در جای جای هر دو شهر تعریف شده علاوه بر شناخت، همدلی، واقع بینی به ارتباط جمعی صلح و آرامش می تواند تماماً به پویایی همه رشته ها و حتی بنیان ها و بنیادهای اقتصادی و تجارت میان آن ها یاری رساند.